

foto: Elise Kant

De monnik en de stilte

Op een hoge berg, helemaal alleen en ver van de bewoonde wereld, woonde eens een monnik. Op een dag kwam er een groepje wandelaars voorbij. Ze stopten bij de monnik en vroegen: "Wat is nou eigenlijk de zin van een leven in stilte en eenzaamheid?"

De monnik was juist bezig om water te putten en wenkte de wandelaars dichterbij: "Kijk eens in de put. Wat zien jullie daar?"

De wandelaars bogen zich over de rand en keken in de diepte.

"Ik zie niks". "Ik ook niet". "Ik zie niks bijzonders", zeiden ze één voor één.

De monnik zei niks en zwijgend stond het groepje

daar een poosje naast de put. Toen zei de monnik: "Kijk nu nog eens naar beneden in de put..."

Opnieuw bogen de wandelaars zich over de rand van de put.

"En, wat zien jullie nu?", vroeg de monnik.

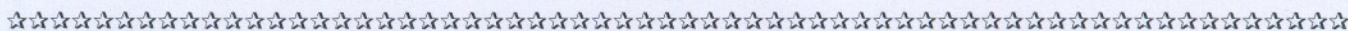
→ Vraag aan de kinderen of ze weten wat de wandelaars nu zien.

"Nu zien we onszelf", riepen de wandelaars verbaasd uit.

Toen zei de monnik: "Toen ik zojuist water haalde uit de put, was het wateroppervlak onrustig, omdat mijn emmer er in plonsde. Ik was druk bezig. Maar nu, nu hebben we hier een poosje rustig gestaan en nu is het water ook tot rust gekomen. Dat is de ervaring van de stilte: je ziet jezelf. En als je tot rust gekomen bent en jezelf kunt zien, dan zie je ook de wereld met andere ogen, en daardoor ook God. En dat is het antwoord op jullie vraag."

Afsluiting

Steek drie kaarsen aan en zing samen een lied dat bij het programma van deze derde advent past. Bijvoorbeeld uit de verzamelbundel Alles wordt nieuw, deel 3, lied 26: Er is een woord waarvan ik zing.

VIERDE ADVENT TERUG NAAR DE WERELD

In dit programma keken we vanuit ons eigen middelpunt terug naar de wereld. We hebben een heleboel meegemaakt en overdacht. Voel je je anders? Hoe ga je nu om met de situaties die je tegen komt op je pad? Is de weg nu makkelijker te vinden? Waar zie je tegen op in de 'buitenwereld'? Vorige keer zijn we stil geweest bij de monnik op de berg, en we zijn stil geweest in het midden van het labyrint, bij onszelf. Nu gaan we weer op reis terug naar de wereld. Aan welke bagage heb je wat (gehad)? Wat neem je mee terug?

Suggesties voor Bijbelteksten

Een Bijbelverhaal dat goed past bij 'je terugtrekken, bezinnen en terug gaan naar de buitenwereld met een nieuw gevoel' is het verhaal van Jakob (Genesis 28: 11-22). Jakob is zichzelf tegengekomen, in die nacht midden in het eenzame veld. Hij stapelde wat stenen op elkaar als hoofdkussen (en misschien ook wel omdat hij bang was voor de wilde dieren; die stenen zo voor 't grijpen gaven hem ook een beetje veilig gevoel). Toen droomde hij een droom van hoop en verwachting, in die bange nacht. God zei tegen hem: "Ik zal je helpen en je beschermen, overal waar je heengaat. Ik laat je niet in de steek."

foto: Marcel Mintée

Om voor te lezen: 'Herfst'

Lisa kijkt stralend om zich heen. Wat een feest! Daar komen alweer twee schoolvriendinnen binnen... Iedereen is er! Ze heeft nu een week bij Sarah gelogeed en morgen gaat ze weer terug naar Frankrijk. En de laatste avond, dat wordt een verrassing, had Sarah gezegd. Nou dat klopt. Sarah heeft op school een klassenfeest georganiseerd, zodat Lisa haar hele oude klas weer eens ziet. Zelfs de juf van vorig jaar is er. Lisa heeft al met veel meiden gekletst en nu staat ze bij een groepje jongens.

"Hoe gaat het op je nieuwe school?", vraagt Matthijs.

"O, goed hoor", antwoordt Lisa.

"Maar soms is het wel lastig.

Dan versta ik niks van wat de meester zegt. Maar de anderen helpen me gelukkig. Er is één jongen, Matthieu heet hij, die helpt me met van alles."

Matthijs grijnst. "Matthieu? Wat een naam! Is hij je vriendje?"

"Matthieu is hetzelfde als Matthijs, maar dan op z'n Frans", antwoordt Lisa. "En hij is gewoon een vriend." De jongens lachen wat.

Lisa loopt weer verder. Ze pakt een cola en gaat aan de kant staan. Een paar meisjes kijken naar haar, smoezen met elkaar en giechelen.

Wat doen ze kinderachtig, denkt Lisa. Het lijkt wel of ik ouder ben dan zij. Het was een fijne week en het was fijn om iedereen weer eens te zien, maar nu verlang ik naar papa, mama, Christien, Michiel en Jelmer. En naar Matthieu en mijn andere Franse vrienden.

Morgen ga ik terug naar Frankrijk.

Morgen ga ik naar huis!

foto: Marcel Minnie

Werkvorm: hoe stevig is je basis?**Nodig**

- platte kiezelstenen, in alle maten te krijgen bij een tuincentrum*
- viltstiften*

Iedereen krijgt een flink aantal kiezels. Schrijf daar op wat jij belangrijk vindt in het leven. Wat je meeneemt tijdens je levens-

reis, en waar je op vertrouwt.

Als dat gedaan is, probeert iedereen om zoveel mogelijk stenen op elkaar te stapelen. Hoe leg je een stevige basis? Hoeveel belangrijke dingen kun je op elkaar stapelen? En als ze niet allemaal op elkaar blijven liggen, welke keuzes maak je dan, welke belangrijke dingen leg je dan naast je neer?

Een alternatief is, allemaal twee collages te maken. Eén gaat over wat je graag zou willen meemaken onderweg op je levenspad (de maximale optie), en één gaat over wat je écht belangrijk vindt (de minimale optie).

